

Resolució 799/2021, de 26 d'agost¹**Número d'expedient de la reclamació:** 682/2021**Administració reclamada:** Ajuntament de Barcelona**Informació reclamada:** Diverses dades sobre denúncies sobre barreres arquitectòniques.**Sentit de la resolució:** Estimació

Resum: Els efectes del silenci administratiu en els procediments de sol·licitud d'accés a la informació pública no sempre són estimatoris, ja que l'article 35.2 LTAIPBG preveu que "No es pot adquirir per silenci administratiu el dret d'accés si concorre algun dels límits establerts per aquesta o altres lleis per a tenir accés a la informació pública.". Però aquest precepte no és aplicable al cas, perquè no es presenta cap límit en la informació sol·licitada. S'ha invocat la concurrència d'una causa d'inadmissibilitat, circumstància que legalment no és oposable als efectes estimatoris del silenci administratiu, ja que, tal com s'acaba de veure, l'article 35.2 LTAIPBG només reconeix capacitat per oposar-se a aquests efectes a la concurrència de límits, no a la d'eventuals causes d'inadmissibilitat. D'altra banda, aquesta diferència d'efectes entre els dels límits i els de les causes d'inadmissibilitat, en relació amb la capacitat d'oposar-se als efectes estimatoris del silenci administratiu, no deixa de respondre a un cert principi de proporcionalitat, ja que, mentre que els límits al dret d'accés a la informació pública solen protegir la majoria de les vegades drets i interessos de terceres persones, les causes d'inadmissibilitat solen estar vinculades merament a la protecció de conveniències o interessos de les administracions públiques afectades, motiu pel qual no és estranya l'opció del legislador d'atribuir a l'Administració que incompleix els terminis legals per resoldre la càrrega de preparar i facilitar la informació sol·licitada, encara que per a això hagi d'emprendre una tasca complexa d'elaboració. Si bé una aplicació rigorosa de la literalitat de la llei porta necessàriament a rebutjar la consideració de la tasca complexa d'inadmissió com causa d'inadmissibilitat de la sol·licitud, ja que va ser aplicada per l'Ajuntament amb uns quants dies de retard, aquesta decisió no necessàriament ha de portar a una imposició al peu de la lletra de l'obligació d'elaborar, costi el que costi, la informació sol·licitada, encara que això causi seriosos problemes en el funcionament dels serveis afectats i en el mateix dret d'accés a la informació pública i traspassi els límits de la raonabilitat. La satisfacció del dret de la persona reclamant, que sens dubte ha de ser atès degudament, no justifica, tanmateix, sacrificis desproporcionats en els interessos públics. En aquest context, l'Ajuntament hauria de concretar més l'abast i el cost de la dificultat per trobar la informació sol·licitada i, sobretot, explorar fins i tot quin punt pot satisfer raonablement les pretensions de la persona reclamant i, a la vista d'aquestes dades i de les consideracions de la persona reclamant, en la fase de compliment de la Resolució la GAIP decidirà els termes, l'abast i el calendari en què s'haurà de facilitar l'accés sol·licitat i estimat presumptament, sense causar perjudicis desmesurats i desproporcionats per als interessos públics.

Paraules clau: Ajuntaments. Barreres arquitectòniques. Denúncies. Persones amb discapacitat. Reclamació contra silenci. Termini de notificació. Silenci administratiu. Informació inexistent. Inadmissió extemporània. Tasca complexa d'elaboració. Causes d'inadmissibilitat. Raonabilitat. Proporcionalitat.

¹ El text original d'aquesta resolució, redactat pel ponent, s'ha escrit en castellà.



Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 30 de juliol de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 682/2021, presentada contra l'Ajuntament de Barcelona, en relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública indicada en l'antecedent 2. La persona reclamant no demana el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP promulgat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 14 de juny de 2021 la persona reclamant sol·licita a l'Ajuntament de Barcelona: 1. Detall complet, separat per anys naturals, de les denúncies que l'Àrea d'accessibilitat i supressió de barreres arquitectòniques de la Generalitat ha derivat a l'Ajuntament de Barcelona entre els anys 2016 i 2020, amb indicació del dia de la recepció. 2. Detall de les gestions realitzades per l'Ajuntament en totes les denúncies derivades. 3. Establiments que han eliminat la barrera arquitectònica a conseqüència de la denúncia. 4. Establiments que han d'eliminar la barrera, prèvia visita d'inspecció de l'Ajuntament i data màxima per eliminar-la. 5. Establiments pendents de visita d'inspecció municipal. Demana rebre la informació sol·licitada per escrit, a la seva direcció de correu postal.
3. El 13 de juliol de 2021 la persona reclamant rep una comunicació de l'Ajuntament que amplia en 15 dies el termini per resoldre la sol·licitud, fins al 29 de juliol de 2021, a causa del volum i la complexitat de la informació sol·licitada. També assenyala que, si l'Administració no resol i notifica dins del termini establert, la sol·licitud s'entendrà estimada per silenci administratiu positiu.
4. El 29 de juliol de 2021 l'Ajuntament de Barcelona emet la notificació, mitjançant correu certificat a la persona reclamant (que el rep el 4 d'agost de 2021), de la resolució de desestimació i inadmissió següent, en relació amb la sol·licitud d'informació de la que porta causa aquest procediment: "En relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública continguda en el punt primer consistent en el *Detall complet, separat per anys naturals de les denúncies que l'Àrea de promoció d'accessibilitat de supressió de barreres ha derivat a l'Ajuntament de Barcelona perquè realitzi totes les gestions oportunes que derivin de les esmentades denúncies, entre els anys 2016 a 2020, amb detall del dia exacte de recepció de la derivació des de la Generalitat a l'Ajuntament de Barcelona*, procedeix la desestimació de la sol·licitud, de conformitat amb l'establert als articles 2 i 18 de la LTAIPBG, donat que la informació que se sol·licita és inexistent. (...) En els sistemes d'informació dels que disposa aquest Ajuntament no es pot obtenir la informació sol·licitada, no es pot disposar de manera centralitzada de totes les denúncies



d'accessibilitat interposades, ja que no existeix en l'actualitat una base de dades conjunta que permeti obtenir aquesta informació d'una forma ordenada i centralitzada. Cada una de les denúncies que hagi tingut entrada a l'Ajuntament de Barcelona haurà seguit la seva tramitació, però no és possible la seva traçabilitat, i això és així perquè la majoria d'aquestes denúncies han d'haver entrat a través del sistema EACAT al registre de l'Ajuntament de Barcelona, sense que sigui possible filtrar la infinitat d'instàncies que arriben cada dia per la temàtica que ens ocupa. Si no és possible filtrar les denúncies sol·licitades tampoc òbviament és possible saber en quina data van tenir entrada. Si la informació sol·licitada no existeix, no pot ser objecte del dret d'accés a la informació pública, els articles 2 i 18 de la LTAIPBG preveuen que el dret d'accés a la informació pública pot exercir-se en relació amb informació que sigui en mans de l'Administració, i no es pot pretendre que amb el dret d'accés es pugui obligar les Administracions públiques a elaborar documents inexistents. (...) En relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública continguda en el punt segon, tercer, quart i cinquè de la sol·licitud consistent en detalls concrets de la tramitació de les denúncies, ha de ser inadmesa, de conformitat amb el que disposa l'article 29.1.b de la LTAIPBG, atenent al fet que per a l'obtenció de la informació sol·licitada es requereix una tasca complexa d'elaboració o reelaboració. (...) La sol·licitud afecta a un conjunt de denúncies efectuades durant quatre anys, entre el 2016 al 2020, que calculem arran de les mateixes manifestacions del sol·licitant en una quantitat superior a les cent. Tal com ja s'ha exposat, no existeix en l'actualitat una base de dades conjunta que permeti obtenir informació respecte de les denúncies d'accessibilitat que ens ocupa d'una forma ordenada i centralitzada. Per tant, en primer lloc, és una tasca complexa haver de localitzar d'entre totes les unitats administratives d'aquest Ajuntament, les que tenen o han tingut en el seu poder alguna de les denúncies que ens ocupen. Així mateix, i per al cas que es localitzés alguna d'aquestes denúncies, el sol·licitant a més demana de cada una de les denúncies dades concretes, tals com: - Detall complet, separat per anys naturals de les denúncies que l'Àrea de promoció d'accessibilitat de supressió de barreres ha derivat a l'Ajuntament de Barcelona amb detall del dia exacte de recepció de la derivació des de la Generalitat a l'Ajuntament de Barcelona. - Detall complet de totes les gestions que s'han realitzat per part de l'Ajuntament de Barcelona en totes les denúncies derivades per la Generalitat entre els anys 2016-2020. - Detall complet dels establiments que han eliminat la barrera arquitectònica a conseqüència de la denúncia realitzada. - Detall complet dels establiments que han d'eliminar les barreres arquitectòniques prèvia vista d'inspecció de l'Ajuntament de Barcelona que ho determina i data límit per eliminar la barrera de cada establiment. - Detall d'establiments pendents de visites d'inspecció per l'Ajuntament de Barcelona." Tal i com ja s'ha exposat, en els sistemes d'informació dels que disposa aquest Ajuntament no es pot obtenir la informació

relativa a les denúncies que ens ocupen, ni tampoc òbviament els seus detalls, pel que per obtenir la informació sol·licitada seria necessari revisar cada una dels diferents expedients manualment, un a un per anar determinant cada una de les dades concretes sol·licitades. Per tot l'exposat és evident que la tasca de recopilar tota la informació sol·licitada és una tasca complexa i voluminosa. La Comissió de Garantia del dret d'Accés a la Informació Pública s'ha pronunciat en reiterades ocasions estimant que el dret d'accés a informació empara una certa tasca d'elaboració per part de l'Administració a partir de les dades públiques de que disposa, sent que la LTAIPBG supera i desborda l'àmbit d'accés restringit per la legislació de procediment administratiu als documents preexistents i integrants dels expedients administratius, tot ampliant-lo al concepte d'informació pública, que comprèn els documents però també les dades que estan en poder de l'Administració. D'acord amb això, és exigible a l'Administració una certa tasca d'elaboració o de tractament per a l'extracció d'aquestes dades que consten en registres o arxius; ara bé, aquesta tasca d'elaboració no pot ser desproporcionada o excessiva, tenint en compte que es duu a terme amb personal públic. El dret d'accés no empara exigir l'Administració que elabori expressament informació per atendre'l, especialment si la informació sol·licitada conté elements valoratius o interpretatius. En conseqüència, el que pot ser motiu d'inadmissió no és la necessitat d'elaboració o reelaboració que requereixi a l'Administració facilitar la informació sol·licitada, sinó el fet que aquesta tasca sigui complexa. El concepte que esdevé, doncs, determinant per poder al·legar la concurrència d'aquesta causa d'inadmissió és el de la complexitat (en l'elaboració o reelaboració de la informació sol·licitada)".

5. La Reclamació presentada el 30 de juliol de 2021 indica que la persona reclamant no ha rebut resposta a la sol·licitud anterior.
6. El 5 d'agost de 2021 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Barcelona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li remeti un informe sobre la mateixa, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual porta causa i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
7. El 5 d'agost de 2021 la GAIP rep al·legacions de la persona reclamant a la resolució municipal d'inadmissió i desestimació de la seva sol·licitud, indicada per l'antecedent 4. Partint de la resposta municipal indicada per l'antecedent 3, qüestiona que sigui procedent l'afirmació municipal de la inexistència de la informació sol·licitada, tant perquè l'escrit d'ampliació del termini per resoldre basa la necessitat de l'ampliació en el volum de la informació (que, per tant, ha d'existir, si és voluminosa), com perquè la Direcció General de la Generalitat competent en la supressió de barreres arquitectòniques és qui afirma



haver enviat les denúncies a l'Ajuntament. També considera que la seva sol·licitud ja ha estat estimada per silenci administratiu positiu.

8. El 9 d'agost de 2021 la GAIP comunica les al·legacions anteriors de la persona reclamant a l'Ajuntament, a fi que pugui tenir-les en compte al seu informe.
9. El 10 d'agost de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, conforme a les legislacions de procediment administratiu i de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
10. El 24 d'agost de 2021 la GAIP rep l'informe municipal i còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació pública de què deriva la Reclamació. L'informe reitera bàsicament el contingut de la resolució municipal d'inadmissió i desestimació de la sol·licitud, indicada per l'antecedent 4.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".



Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. La resolució municipal d'inadmissió i desestimació de la sol·licitud no és procedent

La resolució municipal assenyalada per l'antecedent 4 desestima la sol·licitud d'informació pública presentada per la persona reclamant, en relació amb el que es sol·licita al seu apartat primer, perquè la informació en qüestió pel que sembla no existeix, i inadmet la sol·licitud en relació amb la resta d'apartats perquè considera que per facilitar la informació sol·licitada es requereix una tasca complexa d'elaboració, que constitueix una causa d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública per l'article 29.1.b LTAIPBG.

La sol·licitud d'informació pública de què deriva la Reclamació va ser presentada el 14 de juny de 2021 i el 13 de juliol de 2021 la persona reclamant rep una comunicació de l'Ajuntament que amplia en 15 dies el termini per resoldre la sol·licitud, fins al 29 de juliol de 2021, a causa del volum i la complexitat de la informació sol·licitada, afegint que si en aquesta data la resolució



no és notificada a la persona reclamant es produirà l'estimació presumpta de la sol·licitud, per silenci administratiu positiu. El 29 de juliol de 2021 l'Ajuntament remet a la persona reclamant la resolució de desestimació i inadmissió de la sol·licitud, però la seva notificació efectiva no es produeix fins al 4 d'agost de 2021, que és la data de recepció per la persona reclamant de la notificació i, per tant, de la pràctica efectiva de la mateixa. En conseqüència: quan, el 4 d'agost de 2021, es produeix la pràctica de la notificació de la resolució municipal de desestimació i inadmissió, la sol·licitud d'informació pública reproduïda per l'antecedent 2 ja ha estat estimada per silenci administratiu.

La conclusió anterior es fonamenta en els preceptes legals següents. En primer lloc, l'article 33 LTAIPBG, segons el qual "1. Les sol·licituds d'accés a la informació pública s'han de resoldre en el termini d'un mes, a comptar del dia següent a la recepció de la sol·licitud. (en realitat, a comptar des del mateix dia de la recepció, per imperatiu de l'article 21.3.b de la Llei 39/2015, del procediment administratiu comú, LPAC). 2. El termini a què fa referència l'apartat 1 es pot prorrogar, si ho justifiquen el volum o la complexitat de la informació requerida, fins a un termini igual a la meitat de l'inicial. La pròrroga i les causes que la motiven han d'ésser comunicades a l'interessat. 3. En el termini a què fa referència aquest article s'ha de resoldre la sol·licitud i notificar la resolució a l'interessat.". D'acord amb aquest precepte, el termini que disposa l'Ajuntament per resoldre la sol·licitud i notificar la resolució a la persona sol·licitant és d'un mes, prorrogable fins a un mes i mig si es donen les circumstàncies previstes legalment; en aquest cas, en el qual la sol·licitud es presenta el 14 de juny i s'amplia en quinze dies naturals, la data màxima per resoldre i notificar a la persona sol·licitadora la resolució és el 29 de juny de 2021.

En segon lloc, l'article 35.1 LTAIPBG estableix que "Si l'Administració no resol i notifica dins el termini establert, la sol·licitud s'entén estimada, llevat que una norma amb rang de llei estableixi expressament un efecte desestimatori, total o parcial, amb relació a una determinada informació.;" en aquest cas no es presenta cap norma amb rang de llei que disposi efectes desestimatoris al silenci administratiu, de manera que la sol·licitud d'informació ha de considerar-se estimada presumptament per silenci administratiu positiu. Una vegada produïda aquesta estimació, la resolució administrativa expressa (en aquest cas, la notificada a la persona reclamant el 4 d'agost de 2021), només pot ser confirmatòria de l'estimació presumpta (així ho estableix clarament l'article 24.3 LPAC: "L'obligació de dictar resolució expressa a què es refereix l'apartat primer de l'article 21 està subjecta al règim següent: a) En els casos d'estimació per silenci administratiu, la resolució expressa posterior a la producció de l'acte només es pot dictar en cas de ser confirmatòria d'aquell.". En conseqüència, la resolució municipal notificada el 4 d'agost de 2021 (antecedent 4) vulnera l'establert pels preceptes anteriors i també el principi general del dret de vinculació de les Administracions públiques als mateixos actes, ja que la resolució municipal s'havia de limitar a confirmar l'estimació



presumpta de la sol·licitud produïda per silenci administratiu positiu, sense poder dissentir d'ella, i per aquesta raó és procedent la seva anul·lació i la plena aplicació dels efectes estimatoris del silenci administratiu.

Certament, els efectes del silenci administratiu en els procediments de sol·licitud d'accés a la informació pública no sempre són estimatoris, ja que l'article 35.2 LTAIPBG preveu que "No es pot adquirir per silenci administratiu el dret d'accés si concorre algun dels límits establerts per aquesta o altres lleis per a tenir accés a la informació pública.". Però aquest precepte no és aplicable al cas, perquè no es presenta cap límit en la informació sol·licitada. S'ha invocat la concurrència d'una causa d'inadmissibilitat, circumstància que legalment no és oposable als efectes estimatoris del silenci administratiu, ja que, tal com s'acaba de veure, l'article 35.2 LTAIPBG només reconeix capacitat per oposar-se a aquests efectes a la concurrència de límits, no a la d'eventuals causes d'inadmissibilitat. D'altra banda, aquesta diferència de conseqüències entre les dels límits i les de les causes d'inadmissibilitat, en relació amb la capacitat d'oposar-se als efectes estimatoris del silenci administratiu, no deixa de respondre a un cert principi de proporcionalitat, ja que, mentre que els límits al dret d'accés a la informació pública solen protegir la majoria de les vegades drets i interessos de terceres persones, les causes d'inadmissibilitat solen estar vinculades merament a la protecció de conveniències o interessos de les administracions públiques afectades, amb la qual cosa no és estranya l'opció del legislador d'endossar a l'Administració que incompleix els terminis legals per resoldre la càrrega de preparar i facilitar la informació sol·licitada, encara que per a això hagi d'emprendre una tasca complexa d'elaboració.

A la vista de les anteriors consideracions, és procedent estimar la Reclamació, anul·lar la resolució municipal de desestimació i inadmissió de la sol·licitud d'informació pública, notificada el 4 d'agost de 2021, declarar la vigència de l'estimació presumpta de la sol·licitud d'informació pública de què deriva la Reclamació, a causa dels efectes estimatoris del silenci administratiu produït el 29 de juliol de 2021, i requerir l'Ajuntament de Barcelona perquè faciliti a la persona reclamant la informació sol·licitada.

3. *Sobre el compliment de l'estimació presumpta de la sol·licitud d'informació*

La necessitat jurídica de respectar l'eficàcia de l'estimació presumpta de la sol·licitud d'informació pública de la qual porta causa la Reclamació desplaça a la fase de compliment o execució d'aquesta Resolució les qüestions assenyalades per l'Ajuntament (en la seva resolució anul·lada per la present Resolució i al seu informe aportat a aquest procediment) sobre l'eventual inexistència de la informació i de la complexitat de les tasques requerides per facilitar la informació sol·licitada. Serà en aquesta fase d'execució o compliment que s'haurà de valorar fins a quin punt aquestes qüestions sobre la inexistència de la informació i la



complexitat de la seva elaboració poden ser vàlidament oposables a l'establert per l'article 35.3 LTAIPBG, segons el qual "En el cas de silenci administratiu estimatori, l'Administració està obligada a facilitar l'accés a la informació pública en el termini establert per l'article 36, a comptar del moment en què el sol·licitant ho demana."

La resolució municipal anul·lada justifica la inexistència de la informació sol·licitada per l'apartat primer de la sol·licitud en els següents termes: "cada una de les denúncies que hagi tingut entrada a l'Ajuntament de Barcelona haurà seguit la seva tramitació però no és possible la seva traçabilitat, i això perquè la majoria d'aquestes denúncies han d'haver entrat a través del sistema EACAT en el registre de l'Ajuntament de Barcelona, sense que sigui possible filtrar la infinitat d'instàncies que arriben cada dia per la temàtica que ens ocupa. Si no és possible filtrar les denúncies sol·licitades tampoc òbviament és possible saber en quina data van tenir entrada. Si la informació sol·licitada no existeix, no pot ser objecte del dret d'accés a la informació pública". Aquestes paraules justifiquen raonablement la inexistència de la informació sol·licitada a les bases de dades municipals centralitzades, però no són obstacle perquè la informació en qüestió existeixi realment en els registres i arxius municipals, ja que si la Generalitat va notificar les denúncies sol·licitades a l'Ajuntament, forçosament hi ha d'haver rastre d'elles en els seus registres. Per tant, el problema no és tant d'inexistència de la informació, com de dificultat per trobar-la i, en paraules de l'Ajuntament, filtrar-la. En definitiva, un problema semblant al que concorre a la resta d'apartats de la sol·licitud, és a dir, de tasca complexa d'elaboració.

Si bé una aplicació rigorosa de la literalitat de la llei porta necessàriament a rebutjar en aquest cas la consideració de la tasca complexa d'inadmissió com causa d'inadmissibilitat de la sol·licitud, ja que va ser declarada per l'Ajuntament amb uns quants dies de retard sobre el termini establert legalment, això no necessàriament ha de portar a una imposició al peu de la lletra de l'obligació d'elaborar, costi el que costi, la informació sol·licitada, encara que la tasca en qüestió causi seriosos problemes en el funcionament dels serveis afectats i en el mateix dret d'accés a la informació pública i fins i tot amenaci traspasar els límits de la raonabilitat. La satisfacció del dret de la persona reclamant, que sens dubte ha de ser atès degudament, no justifica, tanmateix, sacrificis desproporcionats dels interessos públics. En aquest context, l'Ajuntament hauria de concretar més l'abast i el cost de la dificultat per trobar la informació sol·licitada i, sobretot, explorar fins i tot quin punt pot satisfer raonablement les pretensions de la persona reclamant i, a la vista d'aquestes dades i de les consideracions de la persona reclamant, en la fase de compliment de la Resolució la GAIP decidirà els termes, l'abast i el calendari en què s'haurà de facilitar l'accés sol·licitat i estimat presumptament, evitant en la mesura possible perjudicis desmesurats i desproporcionats per als interessos públics.



4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 26 d'agost de 2021, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 682/2021, anul·lar la resolució municipal de desestimació i inadmissió de la sol·licitud d'informació pública, notificada a la persona reclamant el 4 d'agost de 2021, i declarar la vigència de l'estimació presumpta de la sol·licitud d'informació pública indicada per l'antecedent 2, a causa dels efectes estimatoris del silenci administratiu produït el 29 de juliol de 2021.
2. Requerir a l'Ajuntament de Barcelona perquè lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat anterior (o, en el seu cas, justifiqui detalladament a la GAIP les circumstàncies que ho impedeixen) en el termini de 30 dies des de la notificació de la



present resolució i perquè tot seguit n'informi la GAIP, sense perjudici que aquesta Comissió pugui determinar quelcom diferent en la fase d'execució de la Resolució i en vista de les consideracions aportades per les parts, d'acord amb el fonament jurídic 3.

3. Convidar la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució de la present resolució i que pugui perjudicar als seus drets i interessos.
4. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 682/2021 i disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sense perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.